Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36535
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

in deserto sicut scriptū est. Ego uox clamantis in de
serto. Tertiū ponit uitulū. id ē lucā. quia sacerdotio
cepit dicens. Fuit in diebus herodis regis sacerdos
quidā nomine zacharias. & sic deinceps. Qui etiā
maxime circa templū uersat. a quo & euglm suū
ita terminat. quia erant semp laudantes & bene
dicentes dm. Quarto loco ponit aquilā. quē utq;
iohannē significat. quia diuinitate cepit. quō
xpc prius natus est ut homo. deinde predicauit
& terribilem uocē emisit. ut leo. & sic passus ē ut
uitulus. ac postmodū ascendit ad celos. ut aquila.
ideoq; in hoc ordine ordo seruatur hystoriē. Iobs ꝗ
primū ponit leonē quia xpc iam surrexerat a mor
tuis. quia uidelicet non ideo crediderunt in xpm
populi quia natus ē ut homo. aut quia passus ut
uitulus. sed quia a mortuis resurrexit ut leo;
Hinc Paulus dicit. Et si nouerāmus xpm secundū
carnem. sed iam nunc non nouimus. Ac si aliis
uerbis diceret. Non iam in anima uib; hominē
mortuū. sed leonē adtendimus post mortē in
eternū uiturū. Vnde in sequentib; legimus.
Vicit leo de tribu iuda. Et iacob in ꝑsona illius
loquit iudē. Ad predam fili mi ascendisti. requi
escens accubuisti ut leo. & quasi catulus leonis.
quis suscitabit eum. Iam dicunt qui de natura
bestiarū disputant. quod leo ñ clausis oculis dor
mit. Et xpc mortuus est ex humanitate. tam
uigilauit & impassibilis mansit diuinitate. Dor
miens quoq; leo nascitur. & ad uocem patris ex